

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการ

การศึกษานี้ได้เลือกกล้วยไม้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 เป็นกล้วยไม้มีหัวเห็นชัดเดินโดยยื่นหน่อคิน ส่วนกลุ่มที่ 2 เป็นกล้วยไม้คินที่มีหัวเดินโดยได้คิน และมีการพักตัวของใบในช่วงฤดูแล้ง โดยเลือกตัวแทน กลุ่มละ 2 ชนิด คือ เอื้องพร้าว (*Phaius takervilleae* (Bank ex I'Heritier) Blume) และช้างผสมโขลง (*Eulophia andamanensis* Rchb. f.) กับ ลิ้นมังกร (*Habenaria rhodocheila* Hance) และอี๊วสุเทพ (*Habenaria malintana* (Blanco) Merrill) เป็นตัวแทนของกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. การศึกษาลักษณะและการเจริญเติบโตของกล้วยไม้คิน 4 ชนิด

1.1 ลักษณะทางสัณฐานวิทยา

1.1.1 วัสดุและอุปกรณ์

1.1.1.1 กล้วยไม้คิน 4 ชนิด ได้แก่ เอื้องพร้าว ช้างผสมโขลง ลิ้นมังกร และ อี๊วสุเทพ

1.1.1.2 ไม้บรรทัด

1.1.1.3 เวอร์เนียคลิปเปอร์

1.1.1.4 แผ่นเทียบสี (R.H.S. colour chart)

1.1.2 วิธีการ

1.1.2.1 ศึกษาลักษณะทางสัณฐาน ของส่วนประกอบของกล้วยไม้คินทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ ราก หัว ใบ ดอก และผล โดยบันทึกข้อมูลจากต้นพืชที่นำมาศึกษา 5 ต้นต่อ 1 ชนิด ในระยะที่ส่วนต่างๆ ของต้นเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว พร้อมทั้งวัดภายนอกเส้นประตอน

1.1.2.2 บันทึกลักษณะต่างๆดังนี้

1.1.2.2.1 ความสูงของต้น โดยในเอื้องพร้าว และช้างผสมโขลง วัดจากโคนของหัวที่ก้านใบหุ้มอยู่ถึงปลายใบบนสุด ส่วนลิ้นมังกร และอี๊วสุเทพ วัดจากโคนต้นที่อยู่ระดับผิวดินถึงปลายใบบนสุดเมื่อรูปใบ

1.1.2.2.2 ขนาดของหัว ในอีองพร้าว และช้างผสมโขลง วัดความยาวของหัวจากโคนหัวถึงปลายบนสุดของหัว ส่วนลิ้นมังกร และอ้วนสูเทพ วัดความยาวจากด้านที่ยาวที่สุด และวัดความกว้างของหัวกลีบไม่ทั้ง 4 ชนิดจากส่วนที่กว้างที่สุด

1.1.2.2.3 ขนาดของใบ ในอีองพร้าวและช้างผสมโขลง วัดใบที่ 6 นับจากโคนต้น โดยวัดความยาวของใบจากโคนในถึงปลายใบ และวัดความกว้างจากส่วนของใบที่ กว้างที่สุด ส่วนลิ้นมังกรและอ้วนสูเทพ วัดใบที่ 4 นับจากโคนต้น และวัดขนาดของใบเช่นเดียวกับ อีองพร้าว และช้างผสมโขลง

1.1.2.2.4 จำนวนของใบต่อต้น โดยนับจากโคนต้น

1.1.2.2.5 ลักษณะการจัดเรียงตัวของใบ

1.1.2.2.6 ลักษณะของใบ รูปใบ และสีของใบ

1.1.2.2.7 ความยาวของก้านช่อคอก ใบอีองพร้าว และช้างผสมโขลง
วัดจากโคนช่อถึงข้อที่เกิดคอกแรก ส่วนลิ้นมังกรและอ้วนสูเทพ วัดจากโคนที่เห็นเมื่อผลลัพธ์ยอดถึง
ข้อที่เกิดคอกแรก

1.1.2.2.8 ขนาดช่อคอก วัดความยาวช่อจากข้อที่เกิดคอกแรกถึง
ปลายสุด และความกว้างของช่อจากส่วนที่กว้างที่สุด

1.1.2.2.9 ลักษณะช่อคอก

1.1.2.2.10 ขนาดคอก วัดความยาวและกว้างจากส่วนที่ยาว และ
กว้างที่สุด

1.1.2.2.11 จำนวนคอกต่อช่อ

1.1.2.2.12 ขนาดของกลีบคอกและกลีบนอก วัดความยาวจากโคน
กลีบถึงปลายกลีบ และวัดความกว้างจากส่วนที่กว้างที่สุด

1.1.2.2.13 ลักษณะและสีของกลีบคอก และ กลีบนอก โดยเทียบ
กับแผ่นเทียบสี (R.H.S. color chart)

1.1.2.2.14 ลักษณะและขนาดของก้อนละอองเกสร (pollinia) และ
เกสรเพศเมีย (stigma)

1.1.2.2.15 ขนาดของกลีบประดับ (bract) วัดความยาวจากโคน
กลีบถึงปลายกลีบ และวัดความกว้างจากส่วนที่กว้างที่สุด

1.1.2.2.16 ลักษณะ และสีของกลีบประดับ

1.1.2.2.17 ขนาดของราก วัดความยาวของรากจากโคนถึงปลาย
รากของรากที่ยาวที่สุด และวัดความกว้างของรากจากส่วนที่กว้างที่สุด

1.1.2.2.18 ลักษณะและสีของราก

1.1.2.2.19 จำนวนของราก (main root) ที่เกิดจากหัวต่อต้น

1.2 ลักษณะทางกายวิภาคศาสตร์

ศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยาของเนื้อเยื่อตایออด ในช่วงที่มีการพัฒนาไปเป็นตากอก โดยศึกษาจากเนื้อเยื่อที่ตัดตามยาวและตามขวางตามวิธีการศึกษานี้อธิบายแบบ Paraffin embedding ของ Johansen (1940)

1.2.1 วัสดุและอุปกรณ์

1.2.1.1 กลวยไม้คิน 4 ชนิด ได้แก่ เอียงพร้าว ช้างผสมโภลง ลิ้นมังกร และอ้วนสุเทพ

1.2.1.2 เครื่องตัดชิ้นส่วนพีชแบบล็อหมุน (rotary-microtome)

1.2.1.3 กล้องจุลทรรศน์แบบ dissecting microscope และ stereo-microscope
พร้อมอุปกรณ์ถ่ายภาพ

1.2.1.4 ตู้อบที่ปรับอุณหภูมิเป็น 56 °C (องศาเซลเซียส)

1.2.1.5 แผ่นให้ความร้อน (hot plate)

1.2.1.6 เครื่องอุ่นสไลด์ที่ปรับอุณหภูมิเป็น 40 °C

1.2.1.7 แท่งไม้สักเหลี่ยมขนาด $1.5 \times 1.5 \times 1.5$ ลบ.ซม. (ลูกบาศก์เซนติเมตร)

ที่ต้มให้อิ่มตัวในพาราฟิน

1.2.1.8 แผ่นกระจกสไลด์ และแผ่นกระจกปิดสไลด์

1.2.1.9 อุปกรณ์เครื่องแกะได้แก่ ขวดสำหรับใส่ชิ้นส่วนพีช บีกเกอร์

และ ขวดขี้อมสี

1.2.1.10 อุปกรณ์อื่นๆ ได้แก่ ตะเกียงและกอชอล์ พู่กันขนอ่อน ปากคีบ และ ป้ายติดกาว

1.2.2 สารเคมี

1.2.2.1 น้ำยารักษาสภาพ彝化剂 (fixative) ได้แก่ ฟอร์มาลีนอะซิติกแอลกอฮอล์ (FAA) ซึ่งประกอบด้วยส่วนผสม ดังนี้

เอทิลแอลกอฮอล์ 95%	50	มล (มิลลิลิตร)
อะซิติกแอซิด	5	มล
ฟอร์มาลีน	10	มล
น้ำกลั่น	35	มล

1.2.2.2 น้ำยาที่ใช้ดึงน้ำออกจากเซลล์ (dehydrating solution) ประกอบด้วยส่วนผสมดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ส่วนผสมของสารเคมีในน้ำยาที่ใช้ดึงน้ำออกจากเซลล์ในแต่ละขั้นตอน

ขั้นตอน	ปริมาณแอลกอฮอล์ในน้ำยาที่ใช้ดึงน้ำออกจากเซลล์ (%)	เอทิลแอลกอฮอล์ (มล)	เอทิลแอลกอฮอล์ 100% (มล)	เทอเทียรีบิวทิวแอลกอฮอล์(IBA) (มล)	น้ำกลั่น (มล)
1	50	40	-	10	50
2	70	50	-	20	30
3	85	50	-	35	15
4	95	45	-	55	-
5	100	-	25	75	-

1.2.2.3 สารตัวกลางที่ใช้ปั๊มน้ำยา (embedding media) ได้แก่ Paraplast

1.2.2.4 น้ำยาเย็บเนื้อเยื่อพีซ่าให้ติดแผ่นสไลด์ (adhesive) เตรียมน้ำยาเข้มข้นจากส่วนผสมของไข่ขาว 1 มล น้ำกลั่น 49 มล เมื่อจะใช้น้ำยาเข้มข้นมาจ่อจาง โดยใช้น้ำยาเข้มข้น 1 มล มาเติมน้ำกลั่นให้ปริมาตรรวมเป็น 50 มล

1.2.2.5 สีย้อมเนื้อเยื่อ ใช้สี Dalafield's hematoxylin ซึ่งประกอบด้วยส่วนผสมดังนี้

อะลูมิเนียมซัลเฟต $[Al_2(SO_4)_3 \cdot 16H_2O]$ 400 มล

ไฮยาทอกซ์ไซลิน $(C_{16}H_{14}O_6)$ 4 ก

เอทิลแอลกอฮอล์ 95% 25 มล

เมทิลแอลกอฮอล์ 100 มล

กลีเซอรอล 100 มล

1.2.2.6 น้ำยาทำให้เนื้อเยื่อสะอาด (clearing reagent) คือ ไซลิน

1.2.2.7 สารตัวกลางสำหรับปั๊มแผ่นกระดาษสไลด์ (mounting media) คือ แคนนาคาบาลซัม

1.2.3 วิธีการ

การเตรียมสไลด์ถาวรของชิ้นส่วนพิเศษมีขั้นตอนของวิธีการดังนี้

1.2.3.1 เก็บตัวอย่างของตايออด มาแซ่ใน FAA ที่บรรจุอยู่ในขวดแก้ว แล้วนำขวดดังกล่าวไปใส่ในเครื่องดูดอากาศเพื่อ ไล่ฟองอากาศออกจากเนื้อเยื่อ หลังจากนั้น นำมาเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้องนานอย่างน้อย 24 ชั่วโมง ก่อนนำไปผ่านขั้นตอนต่อไป

1.2.3.2 นำเนื้อเยื่อมาผ่านขั้นตอนของการตึงน้ำออกจากเซลล์ โดย ให้น้ำเยื่อผ่านขั้นตอนของน้ำยา จากระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในน้ำยา 50 % ไป จนถึงระดับ 100 % จากนั้นนำเนื้อเยื่อไปผ่าน 100 % TBA ตามด้วยน้ำยาที่ประกอบด้วย TBA และพาราฟินเหลวอัตราส่วน 1:1 แล้วนำเนื้อเยื่อไปผ่านขั้นตอนของการแทรกพาราฟินเข้าไป ในเนื้อเยื่อ (infiltration)

1.2.3.3 ถ่ายเนื้อเยื่อลงไปในขวดแก้วที่บรรจุพาราฟินที่หลอมแล้ว นำขวดแก้วไปเก็บไว้ในตู้อบที่อุณหภูมิ 56 °C จนกระตุ้นพาราฟินแทรกเข้าไปในเนื้อเยื่อได้เต็มที่ สำหรับอีองพร้าว และช้างผสมโบทง นาน 1 เดือน ส่วนลิ้นมังกร และอ้วสุเทพ นาน 1 สัปดาห์

1.2.3.4 นำเนื้อเยื่อมาฝังในพาราฟิน แล้วจัดตำแหน่งของเนื้อเยื่อให้อยู่ ในตำแหน่งและรูนาบที่ต้องการ

1.2.3.5 นำแท่งพาราพินที่ได้ไปตัดแต่ง ให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ให้ชิ้นส่วน พืชอยู่ตรงกลาง แล้วนำมาติดกับแท่งไม้จากนั้นนำไปตัดด้วยเครื่องตัดเนื้อเยื่อแบบล้อหมุน โดย ตัดเนื้อเยื่อตามยาวหรือตามขวางให้หนา 13 ไมครอน

1.2.3.6 นำแถบชิ้นส่วนพีซ (paraffin ribbon) ติดลงบนแผ่นกระจกสไลด์ด้วย น้ำยาเยิดเนื้อเยื่อพีซ วางแผ่นสไลด์บนเครื่องอุ่นสไลด์จนแถบชิ้นส่วนพีซแห้งและติดกับแผ่นสไลด์

1.2.3.7 นำแผ่นกระจกสไลด์ไปละลายพาราฟินออกจากเนื้อเยื่อแล้วนำไปเย็บสี

1.2.3.8 ปิดแผ่นกระจกสไลด์ด้วยแผ่นกระจกปิดสไลด์โดยใช้ แคนาดาบาล ชั้ม ปิดแผ่นทั้ง 2 ไซ

1.2.3.9 เมื่อแผ่นกระจกสไลด์แห้งสนิท นำแผ่นกระจกสไลด์ไปศึกษานี้เยื่อ ใต้กล้องจุลทรรศน์ และบันทึกภาพ

1.3 วิธีการเจริญเติบโต

1.3.1 วัสดุและอุปกรณ์

1.3.1.1 กลีบไม้คิน 4 ชนิด ได้แก่ อีองพร้าว ช้างผสมโบทง ลิ้nmanggr และ อ้วสุเทพ

1.3.1.2 ไม้บรรทัด

1.3.1.3 เออร์เนียคลิปเปอร์

1.3.2 วิธีการ

ศึกษาวงจรการเจริญเติบโตของกล้วยไม้ดิน 4 ชนิด โดยบันทึกการเจริญเติบโตใน 1 วัน จะเห็นได้ว่าที่หัวมีการพักตัว ช่วงการเจริญเติบโตของใบและหัวใหม่ ช่วงที่มีการแทงซ่อคอก และตอนบานไปจนกระทั่งหัวหรือลำstalk กล้วยใหม่พักตัวในถุงกาลังไป ภายใต้สภาพโรงเรือนที่ปราบแสง 70 %

1.4 ศึกษาการเปลี่ยนแปลงปริมาณของ ไนโตรเจน (N) ฟอสฟอรัส (P) และโพแทสเซียม (K) กล้วยไม้ดิน 4 ชนิด ที่ปูกุกในสภาพโรงเรือนตามปกติ

1.4.1 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับวิเคราะห์ชาตุอาหาร

1.4.1.1 ต้นกล้วยไม้ดิน 4 ชนิด ได้แก่ เอียงพร้าว ข้างผสน ไข่ลง ลิ้นมังกร และ อ้วนสูเทพ

รุ่น U-2001

1.4.1.2 เครื่องวัดค่าการคุณภาพลักษณะแสง (spectrophotometer) ของบริษัท HITACHI

รุ่น 3100

1.4.1.3 Atomic absorption spectrophotometer ของบริษัท PERKIN ELMER รุ่น 3100

1.4.1.4 เตาเผาอย่างตัวอย่างพืชของบริษัท TECHNE รุ่น DB-4

1.4.1.5 เครื่องบดตัวอย่างพืชของบริษัท BECTHAI รุ่น MF-10

1.4.1.6 เครื่องปั่น (vortex)

1.4.1.7 เครื่องซั่งทวนบิม 4 ตำแหน่ง

1.4.1.8 เครื่องวัดค่าความเป็นกรด-เบส

1.4.1.9 เครื่องวัดค่าความนำไฟฟ้า (EC meter)

1.4.1.10 ตู้อบแห้ง

1.4.1.11 เครื่องแก้วที่ใช้ในการทดลองทางเคมี เช่น บิกเกอร์ ปิyeite ฯลฯ ปรับปรุง

ปริมาตร แห่งแก้วคนสาร ราย กระบวนการ หลอดทดลอง ขวดสีชา

1.4.1.12 อุปกรณ์อื่นๆ เช่น นาฬิกาจับเวลา ช้อนตักสาร พาราฟิล์ม

1.4.1.13 ขวดพลาสติกใส่สารละลาย

1.4.2 สารเคมีที่ใช้วิเคราะห์ชาตุอาหาร

1.4.2.1 วิเคราะห์ในไนโตรเจน ได้แก่

โซเดียมซอลฟอฟิลีน ไครเมมนเตตตราอะซิทิกแอลิช (EDTA.2Na)

โพแทสเซียม ไดไอโอดเรนฟอสเฟต (KH_2PO_4)

ไนโตรไซเดียม ไนโตรเจนฟอสเฟต (Na_2HPO_4)

ไคร โซเดียมฟอสเฟต (Na_3PO_4)

โซเดียมไนโตรพารัสไไซด์ ($\text{Na}_2[\text{Fe}(\text{CN})_5\text{NO}].2\text{H}_2\text{O}$)

โซเดียมไนโตรออกไซด์ (NaOH)

โซเดียมไนโพร์คลอไรด์ (NaClO)

แอมโมเนียมซัลไฟด์ ($(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$)

กรดซัลฟูริก (H_2SO_4)

ฟีโนอล ($\text{C}_6\text{H}_5\text{OH}$)

เอทชานอล ($\text{C}_5\text{H}_5\text{OH}$)

เมทัลิเครด ($\text{C}_{15}\text{H}_{15}\text{N}_3\text{O}_2$)

กรดเบนโซอิค ($\text{C}_6\text{H}_5\text{COOH}$)

1.4.2.2 วิเคราะห์ฟอสฟอรัส ได้แก่

แอมโมเนียม โนโลปีಡेट [$(\text{NH}_4)_6\text{Mo}_7\text{O}_{24} \cdot 4\text{H}_2\text{O}$]

โพแทสเซียม ไนโตรเจนฟอสเฟต (KH_2PO_4)

กรดซัลฟูริก (H_2SO_4)

สแตนเนียส คลอไรด์ ($\text{SnCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$)

กรดไนโตรคลอริก (HCl)

1.4.2.3 วิเคราะห์โพแทสเซียม ได้แก่

สารละลายน้ำตรฐาน โพแทสเซียม

1.4.3 วิธีการ

1.4.3.1 กัดตื้นกลับวัยไม่เกิน 4 ชนิด ได้แก่ เอี้องพร้าว ข้างผสม โขลง ถิ่นมังกร และ อ้วนสุเทพ โดยในแต่ละชนิดมีระยะการเจริญที่เท่ากัน ชนิดละ 4 ตื้น เก็บตัวอย่างทุกตื้น จำนวน 1 วงจากการ เจริญเติบโต

1.4.3.2 วิเคราะห์หาความเข้มข้นของชาต้อาหารในส่วนต่างๆของพืช ได้แก่ หัว ราก ใบ และดอก โดยการวิเคราะห์หาความเข้มข้นของไนโตรเจน และฟอสฟอรัส ใช้วิธีของ Ohyama *et al.* (1985 ; 1986) โดยใช้เครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสง (spectrophotometer) ของบริษัท HITACHI รุ่น U-2001 (ภาคผนวก 1) ส่วนการวิเคราะห์หาความเข้มข้นของโพแทสเซียม ใช้เครื่อง atomic absorption spectrophotometer (ภาคผนวก 2)

1.4.4 การบันทึกผลการทดลอง

บันทึกผลการวิเคราะห์ชาต้อหารในเนื้อเยื่อพืช ได้แก่ ในไตรเจน พอสฟอรัส และโพแทสเซียม โดยบันทึกผลเป็นเบอร์เข็นต์ความเข้มข้นของชาต้อหารที่คำนวนได้

1.5 ศึกษาการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของแป้ง และน้ำตาล ในกลัวยไม้ดิน 4 ชนิด ที่ปลูกในสภาพโรงเรือนตามปกติ

1.5.1 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับวิเคราะห์ความเข้มข้นของแป้ง และของน้ำตาล

1.5.1.1 กลัวยไม้ดิน 4 ชนิด

1.5.1.2 โกร่งบด

1.5.1.3 ตู้อบแห้ง

1.5.1.4 เครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสง (spectrophotometer) ของบริษัท JENWAY

รุ่น 6300

1.5.1.5 เครื่องหมุนเหวี่ยง

1.5.1.6 หลอดสำหรับเครื่องหมุนเหวี่ยงขนาด 15 มล

1.5.1.7 ปีเป็คแก้ว 1 2 5 และ 10 มล

1.5.1.8 เครื่องซั่งทศนิยม 4 ตำแหน่ง

1.5.1.9 เครื่องแก๊กที่ใช้ในการทดลองทางเคมี เช่น ขวดรูปชุมพู่ กระถางปีเป็ค หลอดทดลอง บีกเกอร์ แท่งแก๊กคนสาร กระบวนการ และขวดสีชา

1.5.1.10 อุปกรณ์อื่นๆ เช่น นาฬิกาจับเวลา และช้อนตักสาร เป็นต้น

1.5.1.11 อุปกรณ์ตั้งหลอดทดลอง

1.5.1.12 จ่างน้ำร้อน (waterbath)

1.5.1.13 เครื่องปั่น (vortex)

1.5.1.14 กระดาษกรองเบอร์ 1

1.5.1.14 ขวดพลาสติกใส่สารละลาย

1.5.2 สารเคมีที่ใช้ในการวิเคราะห์

1.5.2.1 สารเคมีสำหรับวิเคราะห์น้ำตาล ได้แก่

เอทานอล 100%

เอทานอล 80%

น้ำตาลกํูโภส

พิโนลด 5% (น้ำหนัก/ปริมาตร)

กรดซัคฟูริก

- 1.5.2.2 สารเคมีสำหรับวิเคราะห์เป็น “ได้แก่”
 น้ำตาลกลูโคส
 กรดซัลฟูริกเข้มข้น
 กรดเปอร์คลอริก
 แอนโทรน (anthrone)

1.5.3 วิธีการ

นำกลั่ยไม่มีทั้ง 4 ชนิดมาวิเคราะห์หากความเข้มข้นเป็นและน้ำตาล ในเนื้อเยื่อส่วนต่างๆ ของพืชแต่ละชนิด วิเคราะห์หากความเข้มข้น และน้ำตาล โดยใช้วิธี Phenol-sulphuric method (Dubois *et al.* 1956) (ภาคผนวก 3) และ ความเข้มข้นของเป็นด้วยวิธี Anthrone ของ JSPN (1990) (ภาคผนวก 4) โดยบันทึกผลเป็นความเข้มข้นของเป็น (mg ต่อกรัมน้ำหนักแห้ง) และความเข้มข้นของน้ำตาล (mg ต่อกรัมน้ำหนักสด)

2. การศึกษาผลของระดับ ในโครงสร้าง พ่อฟอรัส และโพแทสเซียม ต่อการเจริญเติบโตของอีองพร้าว และ ลินมังกร

2.1 วัสดุและอุปกรณ์

- 2.1.1 ตันกล้าวไม้คินເื่องพร้าว และ ลินมังกร
- 2.1.2 กระถางขนาด 6 นิ้ว และ 4 นิ้ว
- 2.1.3 ทรายหยาบ
- 2.1.4 เพอร์ไอล์ต
- 2.1.5 ป้าย
- 2.1.6 เครื่องวัดความเป็นกรด-ด่าง
- 2.1.7 เครื่องวัดค่ากระแสไฟฟ้า
- 2.1.8 เครื่องวัดแสง
- 2.1.9 protothodium ภูมิแบบเปลี่ยนกระแสไฟฟ้า

2.2 สารเคมีสำหรับการเตรียมสารละลายน้ำต่ออาหาร

2.2.1 ชาต้อหารหลัก “ได้แก่”

- แอนโนเนียมไนเตรท (NH_4NO_3)
- แคลเซียมไนเตรท $\text{Ca}(\text{NO}_3)_2$
- แอนโนเนียมไอกอร์เจนฟอสเฟต ($\text{NH}_4\text{H}_2\text{PO}_4$)

โพแทสเซียมไนเตรท (KNO_3)

โพแทสเซียมคลอไรด์ (KCl)

แมกนีเซียมซัลเฟต ($\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$)

แคลเซียมคลอไรด์ ($\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$)

2.2.2 ชาตุอาหารอง ได้แก่

กรดบอริก (H_3BO_3)

แมงกานีสซัลเฟต ($\text{MnSO}_4 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$)

ซิงค์ซัลเฟต ($\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$)

คอปเปอร์ซัลเฟต ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$)

แอมโมเนียมโมลิบเดท [$(\text{NH}_4)_6\text{Mo}_7\text{H}_2\text{O}$]

เฟอริกเอทธิลีน ไดเอมีนเตตตราอะซิติกแอซิด (FeEDTA)

2.3 วิธีการ

2.3.1 การทดลองนี้ใช้กลั่ยไม้อ้างพร้าว เป็นตัวแทนของกลุ่มกลั่ยไม้ที่มีคำลูกกลั่ย เจริญอยู่บนดิน และใช้ลินมังกร เป็นตัวแทนของกลุ่มกลั่ยไม้ที่มีหัวอยู่ใต้ดิน และมีช่วงพักตัวชัดเจน คัดเลือกต้นกลั่ยไม้โดยให้มีขนาดเท่ากัน ในแต่ละชนิด โดยอ้างพร้าวเป็นต้นที่ประกอบด้วย ในหัว ที่เพิ่งออกดอกในฤดูกาลที่ผ่านมาซึ่งเจริญติดกับหัวเก่าปีที่ผ่านมา 1 หัว ปลูกในกระถางขนาด 6 นิ้ว ส่วนลินมังกร คัดเลือกหัวที่มีขนาดใกล้เคียงกัน ปลูกในกระถางขนาด 4 นิ้ว มีวัสดุปลูกคือทราย ขยายและเพอร์ไอล์ท ในอัตราส่วน 3:1 ส่วน ให้ปูที่มีความเข้มข้นของ ในโตรเจน 100 และ 200 มก/ล (มิลลิกรัม/ลิตร) ความเข้มข้นของฟอสฟอรัส 50 และ 70 มก/ล และความเข้มข้นของโพแทสเซียม 100 200 และ 300 มก/ล วางแผนการทดลองแบบปัจจัยร่วมในสูงสมบูรณ์ (Factorial in CRD) รวม $2 \times 2 \times 3 = 12$ กรรมวิธี กรรมวิธีละ 5 ชั้้า ชั้าละ 1 ต้น สำหรับอ้างพร้าว และกรรมวิธีละ 4 ชั้้า ชั้าละ 3 ต้น สำหรับลินมังกร

2.3.2 กรรมวิธีที่ใช้ในการทดลองมีดังนี้

- กรรมวิธีที่ 1 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 100 : 50 : 100 มก/ล
- กรรมวิธีที่ 2 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 100 : 50 : 200 มก/ล
- กรรมวิธีที่ 3 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 100 : 50 : 300 มก/ล
- กรรมวิธีที่ 4 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 100 : 70 : 100 มก/ล
- กรรมวิธีที่ 5 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 100 : 70 : 200 มก/ล
- กรรมวิธีที่ 6 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 100 : 70 : 300 มก/ล
- กรรมวิธีที่ 7 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 200 : 50 : 100 มก/ล

- กรรมวิธีที่ 8 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 200 : 50 : 200 มก/ล
 กรรมวิธีที่ 9 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 200 : 50 : 300 มก/ล
 กรรมวิธีที่ 10 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 200 : 70 : 100 มก/ล
 กรรมวิธีที่ 11 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 200 : 70 : 200 มก/ล
 กรรมวิธีที่ 12 ในโตรเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม อัตราส่วน 200 : 70 : 300 มก/ล

2.3 การเตรียมสูตรปุ๋ย

ดูรายละเอียดในภาคผนวก 5

2.4 บันทึกผลการทดลอง

บันทึกผลการทดลอง โดยวัดความสูงจากโคนถึงปลายใบที่ยาวที่สุด จำนวนใบต่อต้น ความกว้างของใบ จำนวนหน่อ ความสูงของหน่อใหม่ จำนวนดอกต่อช่อดอก ความยาวของช่อดอก จำนวนวันที่เริ่มเห็นช่อดอก จำนวนวันเมื่อดอกบาน จำนวนวันเมื่อดอกบาน 50% จำนวนวันเมื่อดอกบาน 100% และอายุการบานของดอก

สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล

1. เรือนแพชำ ศูนย์บริการการพัฒนาขยายพันธุ์ไม้ดอกไม้ผลบ้านไร่อันเนื่องจากพระราชดำริ ต. บ้านแวง อ. หางดง จ. เชียงใหม่
2. ห้องปฏิบัติการ และเรือนแพชำ ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ห้องปฏิบัติการกลาง คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย : มกราคม 2547–มีนาคม 2549

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved